

௨
நடுவே குணை.

ப க் த ம ன் மி ய

அரங்கேற்றல்வாபவம்

திருவாமாதூர்

முருகதாசப்பிள்ளை

இயற்றியது.

விபவஞ்ஞ மகராவி.

சுருதிமேதாணி.

ப க் த ம ர ன் மி ய
அரங்கேற்றல்வைபவம்

இஃது

திருவாமாத்துர்க் கௌமாரமடாலயம்

மஹான் வண்ணச்சாபம்

ஸ்ரீமத் - தண்டபாணிகவாமிகன் பெனத்திரும்

தி. மு. செந்திபாகம்பிள்ளை குமாருமாவ

தி: செ. முருகதாசப்பிள்வளையினால்

இயற்றப்பட்டு

திருவாமாத்துர்க் கௌமார சபையாரால்,

சென்னை 'கேசரி' அச்சுக்கூடத்தில்

பதிக்கப்பெற்றது.

விபகளு மகாவி.

குருவேதுணை

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவாமாத்நூர்

போர்ட்டு பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயர்

ந. ஜெ. அருணாசலம் பிள்ளையவர்க ளியற்றியது

—

சீரியர்குழுஞ் சிரவணபுரத்திற் றிகழிராமானந்தக்குருவின்,
பேரியல்பமைந்த பெருந்தவனாகிப் பிறங்கியற் கந்தசாயிப் பேர்,
வாரியிலெழுந்த பத்தமான்மியநூல் வளங்கொள்கொளமாரமாசபை
யிற்,கூரியகுணத்தோர் குழுவினிலவன்வாய் கொண்டரங்கேற்றினன்
மாதோ. (க)

அப்பெருவிழவை யருந்தவமுடையோ ரறிந்துசென்றுளமகிழ்
கொண்டா, ரொப்பறுசூரவன் காட்சியுங்கண்டா ரோதரும்பயனென
விண்டார், கைப்படுநெல்லிக் கனியெனவவற்றின் கவினெலாங்காட்
டுதுமென்று, முப்பழச்சாறே யெனமுறைமையினான் மொழிந்தனன்
முதிர் தமிழ்க்கவியாய். (உ)

நூலரங்கேற்ற லடியவரடிசி னுகர்ந்திடலாலயசேவை, மாலரங்
கற்காப் பொருள்வழங்கிடுவான் வள்ளன்மைமண்ணெடுபொன்னிற்,
சேலரங்கண்ணார் திரத்தினின்மயங்காத் திறலுடையடியவர்கெய
லுஞ், சீலரங்கணிப்பட் டாபிடேகஞ்செய் சிறப்புமாதியதிகழ்ந்
திடவே. (ங)

பத்தியிற்சிறந்த மெய்த்தவர்போற்றும் பண்புறுமாதைமாநகர்
வாய், முத்தமிழ்கொழித்த முருகதாசப்பேர் முனிவரன்மைந்தனா
வுதித்தே, சித்தமார்செந்தி னாயகப்பேர்கொ டேசிகன்றிருவுள
மகிழ், வைத்தபேரன்பா னற்சுதனாக வளங்கொளவந்துதித்தவனே,

சு

சிறப்புப்பாயிரம்

உதித்தபினிலக ருவப்புடன்புகழு முரிமைகொண்முருகதாசப்
பேர், பதித்திடப்பாலச் சடங்கியல்பனைத்தும் பண்புறவியற்றிய
பரிவா, விதித்தகுகல்வி யொழுக்கத்திற்சிறந்து நிலவுநனருள்பெறு
நிலையிற், கதித்திடுகுணத்தைக் கண்டவர்மகிழ்வார் கடையனேன்
கழறிடறகுமோ. (ரு)

சுண்ணியவுணர்வ னூல்பலபயின்றோ னுணங்கியகேள்வியில்
வல்லோன், வண்ணமும்பாடும் வல்லவனடிபார் வாரிசப்பதமலர்ப்
பொடியைத், திண்ணமாச்சூடுந் திறற்கவுமாரத் திரத்தினிற்றிளைத்
திடுந்தெளிவேன், மண்ணிலென்போன்றோர் மதிமயக்கனைத்து
மாற்றிநல்லறிவுதந்தருள்வோன். (சு)

பத்தமான்மியமா நூலரங்கேற்றல் பகரும்வைபமெனுமிதனை
புத்தமர்வினவி புளமகிழ்கூர்வ ரொருங்குநல்லற்புதமடைவர்
நத்திடும்புலவர் நன்றுநன்றென்பர் நவைபுடையார்நலந்தெரியார்
சத்தியமாயிந் நூலின்கணியானுஞ் சார்ந்துசிக்கமுண்மகிழ்க்கேனை.

முற்றிற்று.

குருபாதமே கதி.

—

உ

குருவேதுணை

ப த் த ம ன் மி ய

அரங்கேற்றல்வைபவம்.

பா யி ர ம்

சற்குருதுதி

சித்தர்போற்றிய சிவணபுரத்திரு மடத்திற்
ப த் த ம ன் மி ய நூலரங்கேற்றல்வை பவத்தை
மெத்தவின்புற வியன்றமிழ்க்கனிகளால் விளப்பச்
சுத்த ஞானரா மானந்தன் றுணையடி தொழுவாம். (க)

அடியவர் துதி.

யாவரெங் கெவ்வாறெண்ணி யிறைஞ்சினுமவ்வவர்க்கும்
பாவனைப் படியே சின்றுபயன்றரும் பரமேநந்தம்
பாவநீங் கிடவந்தாண்டபதக்குரு பரனென்றோர்ந்தோர்
சேவடித் துணைகளன்பாற் றினந்துதித் திடுவாயாமே. (உ)

அவையடக்கம்.

பத்தரதுமான்மியநூல் படித்தரங்கேற்றியவிபவம் பகருமாவல்,
சித்தமிசைகொண்டடியேன் றெரிந்த டட்டிற்சொலத்துணித லன்றிச்
சேரு, மத்தனைபுஞ்சொல்லிமுடித் திடுந்தரமில்லென்சிநிதே யறைந்
திட்டாலுஞ், சத்தநயத்தமிழ்ப்புலவர் கிளிசொன்மொழியினையதெ
னத் தழுவுவாரே. (ஈ)

பாயிர முற்றிற்று.

—

நூல்

திருவிளங் குழி மகண் முகநீசர் தமிழ்த் தேயத்
தொருபகுப்பதாய் மலைவளநகர்வள முயர்ந்தோர்
மருவிநிங் குடி வளம்பாரிர்வளம்பல வாய்ந்து
பொருவில்பேரைநற் பழனிநன்முருகன்றன் பூண்டி . (க)

அருணையூர்க்களிப் புலவன்றனுளத்தினி லவாவும்
பெருமைசான்றசெங் கோடவிநாசிரீர்ப் பெருக்க
மருவுகாவிரி வளைதருகொடுமுடி மற்றும்
பொருவில்வெஞ்சமாக் கூடலாதியதலம் பொருந்தி . (உ)

வயங்குகொங்குநாட் டிடைவளர்கோவையென் வண்மை
தயங்குகோயமுத் தூர்வடதிசையினிற் சார்ந்து
நயங்குலாவிய பதிகளிற்சீர்த்ததாய் நல்லோர்
முயங்குமேன்மைய தாய்க்கழைபூகமே முதலாய் . (ங)

தென்னைவாழையா பலாத்திகழ்பொழில்களுஞ் செழித்த
புன்னைகோக்குமந் தாரைசெண்பகநிரை பூவின்
மன்னைநேரினோ சாமுல்லைமல்லிகை மருவித்
தன்னைமீக்கொள்வா சஞ்செய்நந்தனங்களுந் தழைக்க . (ச)

வாய்ந்திலங்கிய சிவணபுரத்திற்கெள மாரர்
தோய்ந்துவாழ்மடா லயத்தொடுமும்மதத் தூரீர்
பாய்ந்தவாணைமா முகற்குமெப்ப்பரமன்பா லோர்சொ
லாய்ந்துகூறிய குணச்சுளத்தின்மே லாய் . (ரு)

தண்டபாணிமூர்த் திக்குமாலயங்கணற் றவச்சீர்
கொண்டநற்கன சுத்திருச்சபைமுதற் குறிற்றி
பெண்டரும்பர ஞானநிட்டையிலமர்ந் தெண்ணி
றொண்டர்கட்கொரு பெருங்குருநாதனத் துலங்கி . (ஈ)

என்னைநேரிளம் பக்குவத்தினர்க்குநன் றிசையப்
பொன்னைநேருப தேசவாசகமழை பொழிபு
மன்னைநேரினா மானந்தக்குரவன தருளான்
மின்னைநேர்சக மாயைவன்றொடக்கற வென்றோன் . (எ)

கல்விசத்திய பொழுக்கமாதியிதை கனத்தோன்
பல்விதப்படு சமயருமொப்பிடம் பான்மை
யொல்லியன்குரு பரன்பரமாமென வுணரு
நல்லிதித்தொடர் பாங்கவுமாரமே நயந்தோன்.

(அ)

அரியநற்றவம் புரிந்தநுபூதிமிந் கமைந்தோ
னுரியசெந்தமிழ்ப் புலவர்தஞ்சுகாமணி யுயர்ந்தோர்
தெரியமேவிய கந் த சா யி ப்பெயர்ச் சிலன்
பிரியமார்துணை யாயெனக்கருந்திடும் பெரிபோன்.

(ஆ)

சேயகாவியந் தாணெவண்ணி லுவண் சிதைகண்
மேயகோவண மக்கமாலிகைவியன் வலக்கைத்
தூயகங்கணங் கொடுகவுமாரர்தந் தொகைமுன்
ரேயவற்புத வழிதெனப்புசுர்தினந் தோறும்.

(க)

சமரசம்பெறு பிரசங்கமவ்விடை சார்ந் தோர்
தமதுநெஞ்சக முருகிடச்சாற்றிநிந் தகையோன்
யமகமேகபா தங்களுட்புலமைப் லீனையார்
தமர்நடுங்கிடு சந்தமுமெனிதுசாற் றிடுவோன்.

(கக)

குருபரன்றிருச் சரிதைசந்தத்தினிந் கூறிப்
பொருவிலாவலங் காரச்சிந்தென்றோர்நூல் புகன்று
பருவரற்றுடைத் தாளவிராசியப் பனுக்கு
மருவிஞ்சிவைக் குந்தமிழ்ப்பனுவல்கள் வகுத்தோன்.

(கஉ)

தனது சற்குரு பரன்குருபரனைத் தழைத்துக்
கனமிடித்தெனப் பகரும்வண்ணக்கவிச் சரப
னனசஞானமெய்ச் சமாதிகொண்மாதையு ரடைந்து
மனமுவந்திடத் துதித்துமெய்யருட்பயன் வாய்த்தோன்.

(கங)

புகலுமீவ்வணஞ் சிவணபுரமடம் பொருந்திக்
ககனமீதொளிர் பூரணமாமதி கடுப்ப
நிகமுநாளையிந் குருபரன்கருணைபு னிறைந்து
சகமுளார்பலர் தேறுவான்பகர்ந்தவுத் தரவை.

(கச)

சிரசின்மீதுறக் கொண்டுபாற்கடன்மிசை சேட
னுரமிகுத்தபா யெனத்துயிரொண னுபய
சரணவாரிசத் திடைமிகுபத்திசார்ந் தவராத்
கரணவாதைநீ ரப்பெறுபரமபா கவதர்.

(கரு)

ஆயாபதா சேய்முசலியமெய் யறிவு
தொலவந்தபுத் தர்குடாணுற்றெண்மர்சீர் துலங்க
மெய்யுத்தமா லாவெனவடசொலில் விண்ட
சேயசந்தித் தத்தனும்பெயரினன் சிறப்பும். (௧௩)

புறையலெகாண்டர்தந் தொகையும்பாயிரத்தனுடன் பகர்ந்தே
சுறையசுத்தெகாண்ட ராந்தொணுற்றெண்மர்சீர் கூறிப்
புறையலுங்கதி யாறறுபந்தமாப் பேசுத்
சுறையலெழ்சகத் திரமுந்தூற்றெழுபத்தேதார் தமிழ்ப்பா. (௧௪)

சித்தமான்மியக் குரவன்சீர்பலவயி னிலவச்
சித்தமான்மியச் சந்தயாப்பிடைபிடை திகழ
சித்தமான்மியக் கரப்பிரான்றிருவரு னானுகப்
பத்தமான்மிய மெனும்பெருங்காவியம் பகர்ந்தான். (௧௫)

*சேயைச்சந்ததஞ் சிந்தனைசெய்திடி லுமது
வாயைமீறியுந் தமிழ்ப்புதுக்கவிபல வருமென்
றாயமுத்தமிழ்ச் சரபதேசுகெனோர்கா லறைதற்
கேயநல்லிலக் கியமிவனெனக்கொள லிசைவே. (௧௬)

வேறு.

வளம்படு மந்நூல்செய்து வருமிடைக் காலத்தூடே
சுளம்படார் பரவுகண்ணன் சற்குரு வருளுமென்னே
ருளம்பெறு மவர்முன்செய்ய வுற்றபுண் ணியமுமுண்மை
விளம்பருட் கவுமாரச்சீர் மேயதன் மடாலயத்தே. (௨௦)

சுக்கிர வாரந்தோறுந் தோய்சபை யிடையேமேவு
மக்கிர கண்ணியத்தோ ரதிவிருப் புஞ்சேர்பண்பா
சிக்கின தரும்பாகேபோ லியல்பிர சங்கஞ்செய்தான்
புக்கிருந் தோர்தநெஞ்சிற் புதழ்ப்பத்தி ஞானம்பொங்க. (௨௧)

இவணரங் கேற்றுநாளி லியலெழிற் கீரநத்தத்
தவலமோ வியநெஞ்சத்தோ டனீர்மரு தாசலப்பேர்த்
தவன்மன முவந்தரங்க சாமியாஞ் சீலனன்பாற்
புலனியோர் தெரியவச்சிற் பொருத்தவுத் தரவுபெற்றே. (௨௨)

சிரவண நகரந்தன்னிற் செல்வமன் பொழுக்கங்கல்வி
காவறு முதாரமாத்ரி கவின்றுநற் புகழ்ச்சிமேனிக்
குரவருக் கினிமையோனாக் குலவிச்சப் பப்பெனன்பெர்
பாவநற் பழனிப்பேர்கொள் பண்பினன் றன்பாற்கூற. (௨௩)

தனதுநல் விதியைமாறாத் தனிப்புகழ் தன்னைவாய்க்கு
மனகநற் செல்வந்தன்னு லவிருநற் பயனையங்கு
கனமனத் தெண்ணினன்கு கழறினை யானளிக்குங்
கனகநீ கொண்டுமேண்டுங் கவினெலாஞ் செய்தியென்றான். (௧)

அறைந்தவா சகங்கேட்டன்னு னளவில்பே ருவகைகொண்டா
னிறைந்தவப் புண்ணியச்சீர் நிலவிய பொருளினாலே
குறைந்திடாக் கருணைக்குன்றங் குருபரன் மகிழ்வாலாசி
யறைந்ததும் புலவர்பத்தி யமைந்துளோர் தம்மாலோதும். (௨௪)

பாபிரமானசாத்து கவிகளும் பதிபுமாசான்
ரேயிசைக் கந் தசாமி துலங்குபாண் டிரங்கனாக
மேயிலங் கிடுமோர்முன்று விதவெழிற் படங்கன்சேர
மாயிருங் கேசரிப்பேர் மருவுநல் லச்சக்கூடம். (௨௫)

சென்னையம் பதியிற்கொண்டு திகழுஞ்சுந் தரப்பேர்ச்சிலன்
பொன்னைநே ருளத்தன்பத்தி பொலிமறை யவர்குலத்த
னன்னைநே ரிராமானந்த வருட்குரு பரன்சொலாசி
தன்னையேற் றிட்டோன்சற்றுந் தடைபின்றிப் பதிக்குநாளில். (௧)

சதுர்த்தியும் விசாகமுஞ்சேர் தகையநா னுதித்தமாண்பால்
விதுத்தகைக் கணைசன்சேயென் வியன்சுலை யானஞான
முதுக்குறை வமையிராமா னந்தமா முனிவன்சொல்லான்
மதுத்துள வலங்கலான்றன் மலரடித் தொழும்பர்காதை. (௨௬)

துலங்குகா வியங்கொள்பட்டா பிடேகத்தின் றுவக்கமேபோற்
கலந்தசீர்க் கணபதிப்பேர்க் கவின்பதிக் கணைசன்றன்சீ
ரிலங்கிய யமகஞ்சந்த மெழின்மரு தாசலஞ்சேர்
நலங்கொள்வேள் புனையலங்கா ரத்தொடை யமகநாட்டி. (௨௭)

வேணுகோ பாலனென்ன விளங்கருண் மாயன்மீது
பூணுறழ் சந்தப்பாடல் புகன்றுள வவற்றையெல்லாங்
காணுமா றச்சிலேற்றிக் கணபதி நகரினாடு
தோணுசீ ரோதியப்பன் ரேயந்ததன் பொருளினாலே. (௨௮)

என் குற வரங்கேற்றற்சீர் நடத்தெனக் கந் த சா மி
யின் குணப் பெரியோனன்பா லெழின்மரு தாசலத்திற்
பன் குண மகன்றமேலோர் புடையக மகிழ்ந்துபோற்ற
முன்குலாய்ப் பலபொருட்சீர் மொழிந்தரங் கேற்றிமீண்டான்.

பாடுத லொருபாலச்சிற் பதிப்பித்த லொருபாற்றன்கை
பேடுகொண் டெழுதிச்சென்னைக் கினிதுய்த்த லொருபால்வந்து
கூடுநற் சபையோர்க்கெட்கக் கூறுத லொருபாற்சிந்தை
நாடுமெய்த் தியாஸம்பூசை நடத்துத லொருபாலாக. (௩௨)

ப த் த ம ன் மி யநூன்முற்றும் பாடியே முடித்திட்டச்சும்
புத்தகப் பணியுநன்கு பூர்த்தியா யினவக்கால
மெத்தவே யசங்கேற்றற்சீர் விளம்பர மெழுதியின்சொன்
முத்தமிழ்க் கவிதைத்தண்ட பாணிமாமுனிவனன்பால். (௩௩)

தன்னன விராமானந்தத் தவனருட் பாண்டுரங்க
னென்னமே வியபடங்க ளியலமிக் கிறும்பூதியாரு
மன்னவச் சிட்டுப்பற்பல் வளநகர் வாழுஞ்செல்வர்
மன்னவர் புலவர்பத்தர் மடாதிபர் பலர்க்குமுய்த்தார். (௩௪)

வேறு

பத்திரிகைவரப்பெற்ற பலநாட்டுத்தொண்டர்களும் பாவல்
லோரு, நத்தியமெய்த்தவசிகளுஞ் செல்வர்களும்பெருமகிழ்வு நண்
ணிநோராய்ப், பத்திபுடன்சிரத்தணிந்து கண்ணி லொற்றிப்பூசித்
துப் பரிவில்வாசித், தத்தினைமேதங்கடங்கள் விவகாரங்களைமறந்தங்
கடைந்தோர்தாமும். (௩௫)

தக்கவேற்பாடுசெய்து வந்தோருந்திருவருளின் மன்மையாலே,
மக்கவேநடைபெறுமென் றொருவழிப்பட்டுற்றோரு மிகநடந்துந்,
தொக்கவிடைபரிபுகையந் திரசகடத்திவர்ந்தும்வந்தார் தொண்டர்
போற்றப், புக்கவிராமானந்தக் குரவனருள்விபாபகச்சீர் பொலிவ
தாக். (௩௬)

தவமணமுந்தமிழ்மணமுங் கமழ்வதுவாய்ச்சந்ததமுஞ் சார்ந்
தோர்க்கெல்லாம், பவவகங்காரத்தோற்ற மறச்செய்தன்பாம்விதை
மனத்திற் பதியச்செய்தே, யவமறுமெய்யருளுதிக்கச் செபுஞ்சீர்க்
கௌமாரமடா லபத்தின்சார்பாய்த், தவலருநலன்பரொலா மொரு
மையபடுமனத்தினரார் சார்ந்தார்மாதோ. (௩௭)

பரமகுருநாதனிரு பாததாமரைபுளத்திற் பதித்துஞ்ஞம், விர
வுதவக்கொலுவினுறு மிராமானந்தக்குரவன் விளங்குஞ்சீரு, முரமலி
யுந்தென்னைகழு கரம்பைமுதலியதருக்க ஞாநுவமேனி, வா முனிவர்
தேவர்கித்தர் பலர்கூடித்தவாயிற்றி வயங்குஞ்சீரும். (௩௮)

அஞ்சபூதங்களுக்கு முதிப்பிடமம்பிரணவம்ப லலங்காரச்சீர்,
மிஞ்சபலமயில்வடிவாத் தோகைவிரித்தாடிபொலி விளைக்குஞ்சீரு, மஞ்
சுவழுநுணைநகர்த் தவனிகரஞ்சுகங்காளன்பர் வழத்துஞ்சந்த, நெஞ்
சுவப்பாற்கேட்டாமோ திப்பனபோற்கொஞ்சிமிக நிலவுஞ்சீரும். (௧)

இன்பமெனப்புருந்துசசி யோடமராவதியிலுறு மிந்திரன்றன்,
முன்பவுணற்காப்பயந்து கோகிலமாப்புவினியிடை முயங்கியிங்கு,
துன்பமின்றுபோகவிருப் பின்றசார்பயமுமின்று சுகமேயென்னுங்,
கொன்பகர்வபோற்குயில்கள் கினியருகு பயில்வளமை கொண்ட
சீரும். (௪௦)

குயிலருகஞ்சுகமிருந்து கூவுதகையருணகிரிக் குரிசிலந்தான்,
வெயில்விடுபொன்னூர்த்தருவின் மலர்கொளநான்வந்துநெதிர் விளம்
பக்கண்டே, யயிலவன்கண்ணருள்கொளேனை யிந்திரநீயங்குறுமா
றறைந்தாயொப்பா, தெயில்வளைதென்னருணையடைந் தேனதன்றித்
வறிந்தெனல்போன் றிலங்குஞ்சீரும். (௪௧)

தங்குகனகச்சபமேற் பத்திவைராக்கியஞானத் தகைமை
யாகப், பொங்குபுகழ்ச்சிகரமொரு மூன்றையுங்கண்டன்புடிகப்
பொருந்தினோரா, யெங்குமுரோமஞ்சிவிர்ப்பப் பரவசராப்பன்முறை
வீழ்ந்திறைஞ்சிப்போற்றி, நங்குதவிரடியவர்க ளனைவோருமங்குவந்து
நண்ணினாரே. (௪௨)

வடதிசைநோக்கியமுகப்பு வாசலிடையலங்கார விதானம்வாய்ப்
பத், திடமிகுபந்தருங்கமுகு கூந்தலரம்பைகளினரீர் திகழக்கட்டிப்,
படர்பசுமாவிடைதிகழ்தோ ரணத்தினைவேதாந்தசித்தார் தச்சிப்பான்
மை, யுடனிலவுகால்களமைத் ததன்மிசையவ்விரண்டுமொன்று வொ
ளிருமுண்மை. (௪௩)

விரவுசமரசங்கலந்த ஞானம்போல்வெண்பலகை மீதுநாளும்
வரவுசெலவற்றிலைப் பத்தர்மான் மியப் பெருநான் மாட்சியாயும்
பரவுசிரவணபுரத்திற் பகர்கவுமாரச்சபையிற் பதிந்துவைகிக், கரவு
தவிரன்பர்நன்கு கேண்மினெனுங் தகவிறையினைக்கண்டார்மாதோ.

† பத்தமான்மியத்தமிழ்ப் பாரகாவியம் - வித்தகச்சிரவணபுரத்தின்
மேதகு, சுத்த கௌமாரமா சபையிற் றொண்டர்கள், வலத்த பேரன்புடன்
வந்து கேண்மினே.

பெண்ணெயின்னாகளைப்பேண லுழவுகொடுபயிர்முயற்சி பெருக்
கல்சாஸான், கொண்டுவிற்றன்மணஞ்சாவுக் கேகன்முதலுலகநெறி
கூற்றினீண்டு, தண்டுபுனைகரக்குரவ னருள்வளஞ்சேர்பத்திரிகை
சம்பாஸெய்தக், கண்டுமுளந்துணிந்துவரா துழன்றுதம்முரிடை
பிடுங்கு கவின்றார்கிலோர். (௪௫)

அங்கவரவ்வாறமையக் கவுமாரசபைக்குமிசு மணுக்கராசிப்,
பங்கமுகூர்த்தப் பதியிரங்கசாமிபண்பன் பகர்நஞ்சப்பன்,
அங்கமலிகிரவணலூர் வெங்கடசாமிப்பெயரோன் றுலங்குசீர்த்தித்
துங்ககிழம்பழனிப்பேர்த் தூயன்முதலோர்மகிழ்ச்சி துதைந்தாராகி

தண்டபாணிக்கடவுள் சித்திமகோற்கடமூர்த்தி சந்நிதான்த்,
தெண்டருகௌமாரசபை யம்மனாலயமுகப்பி விசைபொன்மன்றிற்,
கொண்டகுடசைத்திருவா யிலின்முகப்பிற்குலவுவடக் காமடத்
திற், றொண்டரோலாமகிவியன் றோய்தருகாவணச்சிறப்புத் துலங்
கச்செய்தார். (௪௭)

சக்கிரவாரப்பிரசங் கப்புதழ்கொள்கவுமாரத் தொல்சபைக்கண்,
மிக்கிலகும்வத்திரத்தாற் பூவகையாலலங்கார வியன்பூத்தன்னாற்,
சக்கினுக்கொர்விருந்தேபோற் சமைத்தரியதமிழ்க்கவிபுட் சார்ந்து
மேலாப், புக்கிருக்குமரும்பொருளைப் புலவர்பலர்க்கெளிதுணர்த்தல்
போல்வதாக. (௪௮)

மிகவாழ்த்தநீரினையந் திரக்குழலான்மேற்கொணர்ந்து வேண்டு
மாறு, தகவேகைகாஸ்தத்தி செயன்முதலாஞ்செளகரியஞ் சார்ந்து
மேலோர், சுகமேவவருவியென வாங்காங்குமமைத்தனர்மெய்த்
தொண்டர்நெஞ்சி, னிகழ்முலாதாரமுற்கொ டுயர்ந்தவறுபவம்பகரு
நெறியும்போலும். (௪௯)

வருமெயடியவர்மகிழ்ச் செய்சமாராதனைக்காம் வகைகள்சேர்த்
தே, பொருவிலருட்கணபதிவேற் குகன்றளியில்விசேடநிவேத் தியம்
பூமலை, மருவவமைத்தனர்கற்பி லருந்ததியேதிகரான வண்மை
தோய்ந்து, திருமகள்பாரதிவிமலை நிகர்மடவார்சபையினி லுஞ்சிறந்த
கோயில். (௫௦)

முழுவதினுங்காவியினுன் மாவதனாற்கோலவகை முதிரச்செய்
தார், கெழுவும்விபவப்பெயர்கொ ளாண்டுவைகாசித்திங்கள் ளொர்
பன்னொன்றாத், தழுவுதினங்குருவாரம் பூசமுஞ்சேர்நினங்காலை
தண்டபாணி, பழுதில்சித்திமகோற்கடன்வா மூலயத்தில்விசேட
முதப் பரிபுணங்கள். (௫௧)

குலவுமழிடேகமலங் காரதிவேதனமாத் துரிற்றி மன்பாற்
பலவிதவாத்தியமுழங்கப் பத் த ம ன் றி ய ளாலப் பதிபுமன்பர்
குலமிறைஞ்சுருபரன்றன் றிருவுருவப்படத்தினுடன் துரிர்விமானத்
திலகுறப்பூவலங்கார மிகக்கற்பூத்திப மெடுத்துச்சுற்றி. (௧௨)

அடியாரவொலி முழங்கி யானந்த முறப்பவனி யமைகோலத்தோ
டொடிவில்கவுமாரசபை யெய்திவிமானத்தினைமோ ருபர்பிடத்தே
படியவமைத்தரியவிசே டப்பூசைபாற்றியதின் பலதொண்டர்க்கு
பிடிசிறிதுமின்றிமகே சுரபூசையிபற்றியிடு மேன்மைதோய்தார். (1)

வேறு.

பின்னரிசா மானந்தப் பெரியோன்றன் னருளுரைபா
லின்னருட்கொ மாரசபை யினிற்றொடர்ச்சி யாப்ப்படித்து
மன்னமிக வேயமைந்த வண்கதிசின் றுரம்பித்
தின்னபடி நடத்துவதென் றியலறக்கைப் பத்திரத்தை. (13)

வாசித்துச் சுந்தரப்பேர் மாமுனிவன் மாண்பமைப்ப
பூசித்துத் தருமருமைப் புத்தகங்கை கனிற்றுகி
நேசித்து வடதிசையாய் நிகழறுகாற் பிடத்தி
லாசித்துப் பஞ்சணையிட் டதின்மான்றோ லாலமைத்த. (14)

ஆகனத்தின் மீதிருந்தே யாண்டருள்கற் குருபரன்றன்
சீததா மரைப்பாதஞ் சிந்தித்துத் தோந்திரமு
நீதமுறு நூற்காப்பு நிகழ்த்திப்பீழ் பாசிபத்தர்
போதவருட் கதிமுதலாப் புகலுதற்குத் துவக்கினரே. (15)

தண்டபா ணிக்குரவன் றனதருமைத் தனயனெனத்
தொண்டனென வென்றனக்குத் துலங்குகந்த யெனவிந்த .
மண்டலத்துப் புலவர்க்கா மணிபென்ன மன்னுபுகழ்
கொண்டசெந்தி னுபகப்பேர்க் குரிசிலுமங் குடனமர்ந்து. (16)

கையேடு கொடுபடிக்கக் கந் த சா யி ப்பெரியோன்
பொப்பேய்ந்த வுலகமயல் புந்தியினிற் பொருந்தாரா
மெப்பேறு மன்பரொலா மெய்மறந்தா னந்தமுறக்
கையேய்ந்த வாமலகக் கனிபெனப்ப லுவமானம். (17)

உவமேயம் பொருந்திடவே புரைத்தாங்கேற் றினனங்கு
தவமேனாள் செபுந்திறத்தாற் சார்துகண்டு கேட்டோர்தம்
பவவேரற் றொளிர்ஞானப் பரபோக வறுபூதி
சிவமாகிக் கலக்குமுத்திச் சீருமுறத் தடைபின்றே. (18)

சுண்டவர்கண் னாலதனைக் கனிவுடன்கேட் டவர்கெளியாற்
சொண்டவக்கூட்டத்தினிடை குலவினோர்தேகத்தால்
வண்டழைபூந் தொடைபன்னீர் மணமுந் தோர் நாசியினால்
விண்டவர்தம் வாயினுன் மிகுபயன்பெற் றனரம்மா. (௬௦)

பிரசங்கத் தினுக்குரிய பீடத்தின் மீநிலையி
னரசங்கம் பணி ரா மா ன ந் த கு ரு வே ந ம வென்
றரசங்கக் குறியாய்நன் கசைந்திடு *பங் காவின்னெழில்
வரசங்கத் தினரையிங்கு வம்மினென்றல்போன்றதுவே. (௬௧)

பற்றறும்பற் பலவடியார் பரவிமன மொருவழியா
வுற்றிடச்சித் திரத்தெழுதி புறுதீபம் போலமைந்து
பெற்றசெவி வாயாகப் பிழைதவிர்பெஞ் சேவயிராய்ச்
சொற்றபோ தனையான சுதையினைபுண் டின்புற்றார். (௬௨)

காரைக்கா லம்மையெளவை கவின்றிலக வதியம்மை
சீரைச்சேர் வாசகியார் திகழும்ங்கை யர்க்கரசி
யாரைப்போ லுறுமடவா ரனைவருமன் பமைந்துற்றார்
யாரைத்தா னன்பிலரென் றியம்பிடுத லவண்மாதோ. (௬௩)

தெய்வத்தின் றிருவருட்சீர் திகழ்ந்திடப்பத் தர்களுளத்தின்
மெய்வைத்த பத்திவைராக் கியளுனம் விளங்ககன்றாக்
கைவைத்த வாடியெனக் கழறிவிளக் குந்ததியிற்
பொய்வைக்கா வுளச்சீலம் பொருந்துகண்ணப் பப்பெயரோன்

சொல்லுமகு டத்தொலியுஞ் சூழ்கணநாதப்பெயரோ
னொல்லுமன்ப ரெதிர்மகுட மோதொலியும் புவிமுதலாம்
பல்லுலக முஞ்செவிந் பட்டிடும்பண் பினிலமைந்த
வெல்லுதய மாமுனைமுந் தியனியம முடித்தப்பால். (௬௪)

வேறு

ஆலய தெரிசனாதி யாற்றிப்பி னுணவுச்செய்கை
யேலவே முடித்திட்டன்பா விசைபத்த மான்மியப்பேர்
நூலமை பொருளைக்கேட்ட நுண்ணியர் தாமும்பீட
மேலமைந் துரைத்த க ந் த சா யி வித் தகனுமுன்னாள். (௬௫)

நேமியங் காணத்தூடே நிலைய முனிவரென்றுத்
தாமிறை யாகியட்டா தசபுரா ணங்கன்சாற்றிப்
பூமியோர் புருஷின்று பொலிசூத முனிவனென்று
நாமிசைத் திடிற்றடுக்கார் நாமக ள்ணையாரம்மா. (௬௭)

முற்பகல் பிற்பகற்கண் மொழிந்தனர் பிரசங்கந்தா
னெற்படர் போதுபோத வினைபறி கில்லாராபே
சொற்பர மானந்தத்தே தோய்ந்திடு மன்பர்கொள்ளப்
பற்பல விதச்சிற்றுண்டி பதிர்தசட் சுவைகொள்ளன் னம். (௬௮)

காலேநண் பகலிராவாக் கழறுமுப் போதுந்தங் கள்
வேலையீ தென்றுகொண்டு விழைவுடன் படைத்தேயுள்ளம்
பாலேநே ரிரங்கசாமிப் பத்தன்சுப் பப்பெனென்போர்
மேலையின் றவத்தாற்றங்கள் வியனுடற் பயன்பெற்றாரே. (௬௯)

இவையிவ்வா றுகநாளு மியன்றன குறையிலாதே
குவைபடு பத்தர்சீர்த்தி கூறுகா வியத்தினாடு
நவைதவிர் பகுதியான நலஞ்சில வெடுத்துக்கூறல்
சுவையென வெனது நெஞ்சிற் றுலங்குவ சிலசொல்வேனே. (௭௦)

வேறு

அன்பெனுங்கடலி லமிழ்ந்தமீராபா யணியிரதீமதிசபரி
துன்பறுவிதூர மங்கைபாஞ்சாலி துலங்கிரத்தினுவதி *ரங்கி
யின்பமையிராச கன்னிகர்மாபா யிசைபெறுவேசிபாபத்தி
கொன்பதிர்திலகு கன்னிகாத்துவயர் குலவுமெஞ்ஞானமே வடிவாய்.

அமைகரமௌதி யம்மைபாம் பன்முன் றருட்கதை யுலகபோ
கத்திற், குமைதலற்றருட்செல் வத்தினிற்றிளைத்துக் கூறியபொது
விதியாகச், சமைவதாம்பேடு நீங்கியேபிறப்பு சார்குவதரிதெனறண
ந்து, சிமையநேர்பத்தி ஞானமெய்திடுமேற் சிறந்ததேயெனத்தெளிப்
பனவே. (௭௧)

எத்தகைத்தீய வெழுக்கந்தேதாரேனு மெவ்விதக்காரணத்
தேனு, மைத்தகைபெறுநா ராயணனும் வழுத்திடப்பெ ற்றவர்மறவி,
கைத்தலத்தடையா தரியவைகுந்தக் கதிகொள்வாரெனற்கசாமிநன்
றன், சுத்தமெய்க்கதைசான் றுகுமுள்ளன்பாற் சொல்பவர்க்கென்
னுரைப்பதுவே. (௭௨)

* ரங்கி-சூத்திர தம்பதிகதியிலுள்ள ரங்கனது மனைவி.

ஆர்பரிடனெழிற் சந்திரகாச னணிச்சி ரியுருக்குமாங்கதனுட்,
டெம்பமைமயூரத் துவசன்பாஞ்சாலன் றிகழ்ந்தசாத்தினிகன்பிம்பாசி
யம்பாழினுஞ் செலத்தகுதுலசே கான்முதலரசர்கன்சரித, மிர்பரார்
விழையும் பொருட்செல்வமிதுகி பெய்தினோரதனிடையங்கி. (எச)

அப்பொருட்செருக்காற் பத்தினூனங்கட் கருகராகா ரென நூல்
கள், செப்பொருமொழியைத் தாண்டிநற்றவத்திற் சிறந்தமாதவர்
களுமதிக்க, மெப்பொருளாய பத்தியுணிறைந்தே வியனுறுமாடல்
கரியற்றி, பெப்பொருளினுமே லாயமுத்திப்பே நெய்தினுரென்பதை
யிசைக்கும். (எரு)

குசேலம்போசலர்கர் மாபாபிசரிதங் குலவுசத்தியபத்தியாலே,
விசேடமின்றித்தஞ் சத்தியினனவின் மிகக்குறைபொருளோல்கிடி
னும், பசேலெனவுற்ற மேனிமாலருட்சீர் பாவிப்பானென்பதை
நாட்டி, யசேதனத்தகைதோயந் தவர்க்குநல்லறிவை யளித்திடத்தக்
கனவாமே. (எசு)

மராமராவென்னச் செபித்துமோரெருமை மருப்புசாளக்கிராம
மெனப், பராவுபூசையியற் றியுமுடைத்திடுகற் பகுதிதெய்வங்களா
மென்ன, விராவுசில்லுடன்பில் லெனன்மறைபென்ன விண்டும்வான்
மீகநற்கனாப்பே, ருராவியற்பத்தன் கன்னிகாத்துவய ருரைத்திடுகூர
வன்வாய்மொழியை. (எஎ)

சத்தியமெனக்கொள் பண்பினுன்மேன்மைத் தவப்பயனுஞ்
சித்தியுடனன், முத்தியுமடைந்தா ரென்பதைநன்கு மொழிந்துமெய்
புத்தமாதேரப், பத்திசெய்தையந் திரிவகன்றுய்பப் பண்ணிடுமருந்
தனையனவென், றுத்திசற்றுடைபார் களுஞ்சொல்வார்மறுப்போர்க்
குவமையிவ்வுலகடத்திலேயே. (எஅ)

மறுவில்சற்குரவன் றன்பதத்தெதாண்டில் வாய்ந்துறுமன்பர்கடம்
மை, யுறுதுயர்கொள்ள மறக்கருணையினு லொறுத்திடப்பெறினுமங்
கவர்க்கு, மறுமையுந்நுணையாநின்றறக்கருணை வயக்கிபாண்டருள்செய்
வானென்கை, யிறுதிதீர்குருபத் தியிற்சிறந்துற்ற விரவிதாசரின் கதி
யிப்பும். (எஆ)

இழிகுலத்திடையே பிறந்துளோரெனினு மிசைபத்தியுறு
மென்றிசீலம்பொழியுமேற்குலத்தோர் பலர்களுமவணங்கும் புகழ்ச்சி
தோய்வாரெனற்சான்றாக், கழிவில்சீர்ச்சேனா பத்தியின்கதியுங்

களிணும் வேசியாபத்திகதிறு, மொழியலாந்தெய்வ வருள்பெறச்சாதி
முறைகொடென்னுவதுமன்னே. (அ௦)

மாணகாலத்திற் சிறியதோர் பொருளில் வாஞ்சைசுற்றமைந்
திடப் பெறினுங், கரணவாதனைதீர் முத்தியெய்திடற்குக் காணுந்
தடையதால் வீட்டுக், கரணமாயமை நிராசையைக்காப்பி தறிஞருக்
கவசியமென்கை, சிரணமார்புகழ்ச்சோ சீபத்தன்பெருமை கிளத்து
நற்கதி தெரித்திடுமே. (அ௧)

தெய்வத்தின்வசமா வுற்றமெய்த்தொண்டர் சீலமிற்பெனச்
சேக மபக்கி, லுய்வதற்றுழல்வோர் தாஞ்சிறிதேனு முண்மைதே
ராதவமதிப்பர், செய்வதாகியமெய் யருள்விளையாட நெரிந்தபின்
வணங்குவரெனலை, மெய்வயங்கியதா மாசிதுக்காராம் விளங்கருட்
சீரேகநாதர். (அ௨)

மிக்கசீர்த்திகொண்டு னேசுரர்முதலா மேவியகாதைகள் விளக்
கும், புக்கதா மொவ்வொர் கதிகளினீற்றிற் பொருந்துபாவினும் பத்
தர் தமக்குத், தக்கவாறுமுன் னின்றருள் செய்த தாமரைத்தடங்
கண்மாயவன்றான், ரொக்கமுன்னிலையிற் நனக்குமெய்ப்பருட்சீர்
துலக்குசற்குருபரானை. (அ௩)

தோன்றருள்பொவிரா மாநந்தப்பெயர்கொ டியேனெயென்னுதிச்
சயங்கொ, டேன்றதோத்திரமா லைக்கவித்தொகைதா னினியகொ
மாரநன்னெறியா, மான்றசற்குரவன் நனைப்பரமெனநன் கறிதருமரு
ளறுபூதி, சான்றவருணரத் தெரித்திடுஞானத் தனிவிளக்கென்பது
தகுமே. (அ௪)

இத்தகைமகிமை பற்பலவழைந்தே யிலகுபத்தமான்மியநூலை,
யொத்தமைபுளத்தொண் டர்கள்வினவிடநன் றுரைத்திடுதவக்
கந்தசாமி, சுத்தவெண்கமலத் தவிசுறைகலையின் றுணையொற்குந்
பரனடியுள், வைத்தமாட்சிமையாற் கடன்மடைதிறந்த வாறெனப்
பொழிந்தனன் மகிழ்ந்தே. (அ௫)

வேறு

குறித்த சபையினதுபத்தார் தினத்தினிற் பிற்பகலிற்

குலவியஞானேசுரர்சீர் கூறிமுடிவிவதாச்

செறித்தபுகழ்த்துக்காரா மரின்கதியைமறுநாள்

செப்புவதாபுறவருகாச் சேரும்விளங்குவிச்சி

(247n)

(અ.શ.)

(அஅ).

(அகம்)

* சிவனுடி ரத்திலருட் சேர்க்கந்த சாமி
பரவுபத்த மான்மியத்தின் பண்பை-விரவும்
பலர்க்கு முணர்த்தவெழிற் பாண்டரங்க னன்பார்
மூலக்கமுற்றான் விம்பவருத் தோய்ந்து.

இத்தகைத்தெய்வீகவது பூநியையங்கமென
 வியைவுறக்கொண்டரங்கேற்றற் சபையினிதுநடந்த
 துத்தமச்சீர்ச்சந்தரமா தவன்றன்மனநெளிபி
 லுலவுமதிசவுந்தரிய முறவைந்தாண்டளவுக்
 கொத்கவடிவுடன் றேன்றிக் கண்ணன்வினையாடி
 யொளிர்விராமா னந்த வரவேன்றன்கரத்தால்
 வைத்தனனோரிரத்தினக ரீடமச்செய்க்குடனே
 வயங்குகண்ணன் குரவனிநு வடிவெமான்முத்தேதாப. (க௦)

தந்தேதாளி லுவகைபுட னச்சேபையருகு
 சார்ந்தெடுத்தே புலாவிபமெப்த் தரிசனங்கண்டன்பாற்
 சந்தேதாட மருவியவற் புதமன்ப ருணரச்
 சாற்றவவ ரானந்தசலதிபிடைதழைத்தா
 ரந்தோசிவ் வணமறைந்தே யருளாட வியற்றி
 யவிர்தெய்வம் வெளிப்படின் றருளாமையெண்ணில்
 வெந்தோடக் கலிகாலக் கொடிநீ தாவான் மாக்கள்
 வினைப்பயனோ வறிவறிந்த மேலவந்தேர் வாரே. (க௧)

இவ்வகைபன் னிரண்டாநா ளினிற்றுக்காராம
 ரிசைக்கவிமுற் றுறுமளவி விலங்குபன்முன் ருநா
 டெவ்வமணர்ச் செயங்கொள்கவு னியர்குலச்சம்பந்தன்
 றிருமணக்கோ லத்துடனாச் சாபுரத்தின்றனிபி
 லொவ்வடிபார் குழுவொடருட் சோதியின்முத் திப்பே
 றுறுமூல நாட்குநூ சையின்றினமா பமைந்து
 செவ்வையுறு மன்றுதயஞ் சி க்திமகோற் கடற்குந்
 திருக்கரத்திற் றண்டணிந்து திகழ்குகவேடனக்கும். (க௨)

திலதயில மரிசிறெல்லி மஞ்சரின்று னைந்தாத்
 திகழ்கெளவ்பஞ் சருக்கரைநெய் தேங்காய்தேன் கதவிப்
 பலமமைபஞ் சாபிருதம் பாறபிர்தேன் பசுநெய்
 பகர்கருப்பஞ் சாறுபழ வருக்கஞ் செவ்விளரீர்
 குலவன்னஞ் சொன்னமிரத் தினஞ்சங்கம் வில்வங்
 கொண்டசுகத் திரதாரை குளிர்சுகந்த தேய
 ிலவுசந்த னந்தபனங் கொண்டுவிதி முறையே
 ிறிையுமபி டேகமஸ்பர் தொழவினிது முடித்தார். (க௩)

பட்டாடை யணிநீறு சந்தனஞ்சிந் துரம்பற்
 பன்னிதமாக் கனகத்திற் பதிமணிப்பூண் மவுலி
 மெட்டாச்சீ ருறுமுருத்தி ராக்கமணி மாலை
 யினிமைபுற வாங்காங்குமியைவுறுமா றணிந்து
 மட்டாரு முல்லைமல்லி வனசமிரோசாவில்
 வயங்கியசீர் மாலைகள் பல் வாயினமையச் சாத்திக்
 கட்டாக வன்னவப்ப வகைதேங்காய் கதலிக்
 கனியடைக்காய் முதனிறைத்துக் கனிவினிலே தித்து. (கூ௪)

அற்புதமா மலங்கார தீபாரா தனைக
 ளாருச்சனைதோத் திரநமக்கா ரம்பிரதக்கணங்க
 ளற்புடன்செய் திடப்பூர்த்தி யினிற்றிருநீ றளித்தே
 யதன்பினியற் புலவர்சிகா மணியாக்கெள மாரப்
 பொற்புமலி கனகசபைத் தலைவனரு ஞரைச்சீர்ப்
 பொலிவமையக் கொண்டு ப த் த ம ன் மி ய னு ல் புகலுஞ்
 சற்புருட னான க ன் த ச ா மி முனிக் கந்நாள்
 சைவவருட் கனகசபைத் தாண்டவ்வாய் மொழியை. (கூ௫)

கொண்டுதிருத் தொண்டர்புரா ணம்பகர்சேக் கிழார்க்குக்
 குலவுமறை வேதியர்மு வாயிரர்செய் ததுபோன்
 மண்டுமணச் சந்தனம்புட் பங்கொடலங் கரித்து
 வண்சரத்திற் பட்டாடை வயங்கவணிந் தப்பாற்
 றெண்டுடையார் தொழப்பரம ஞானசிம்மா தனச்சீர்
 துலக்குசெங்கோ லளித்தடியர் குழவுளன் பியைசீ
 ரண்டுபழ னிக்கவுண்டன் வரிசைகரத் தேந்தி
 யருகுறச்சுந் தரமுனிவன் சபாபதிப்பே ரன்பன். (கூ௬)

முதலியவ ருடன்வரச்சங் கீதவாத் தியங்கண்
 முழங்கவணிக் கவுமார சபைக்கீழ்பாற்றேயற்
 புதமிசுவா யிற்றலைசென் றிடராமா னந்தப்
 புனிதனது திருவருளா ரமுதப்பாற்கடலி
 னுதயமுறு திருமகளென் றுஞ்சரசு வதித்தா
 புருவமென்றும் பார்ப்பதிபி னுயர்மூர்த்தத் தொன்றா
 மிதமிலருட் சீர்திகழ்மீ னும்பிகையின் சாயல்
 வியன்வடிவ மென்றுமிடை யீடிவன்புமேவி. (கூ௭)

முருகாவென் னுந்திருப்பே ருரைத்துரிச மறியா
 முடமதிக் கணவெனர்கை தறிக்கவுடன் றழைப
 வருகார்வக் குமரனருட் காட்சியளித் திடப்பெற்
 றயர்ந்தகந்த லோகமிசை யுவப்புடனுற் றிருந்த
 பெருகாத ரப்பயன்கொள் வையியப்பெண் மணியாய்ப்
 பேசுமுரு கம்மையினை பிறங்கவதாரமென்றும்
 வருகாமன் கணையனுநாக் கனற்பிழம்பா மென்று
 மாதவவுத் தமர்தங்கை தாய்தமக்கை பென்றும். (௬௮)

சத்தியபுத் தியினுனிச் சயித்துவக்கும் பெருமை
 சாரங்க நாயகிப்பே ரம்மைநாத் துடே
 சுத்திகொள்கும் போதகங்கொண் டருட் கந்த சாமித்
 தூயனிரு பதமலிற் றேர்ப்புறப்பெய் ததற்பி
 னத்திமங்க ளார்த்தியெடுத் துவப்புடன்வாழ்த் திடலு
 நண்ணுமன்பர்மருடநவின் றலர்வகையா லுற்ற
 பத்திரத்தான் மழைபொழியக் கவுமார சபையின்
 பாற்படர்ந்தா ராகவதன் மேற்படர்ந்த பகர்வாம். (௬௯)

வேறு

தந்ததானதன தந்ததானதன தந்ததானதன தந்தனா.
 அம்பொன்மாசபையி லொன்றுமாரியன மைந்தனானகொலு வின்கணை
 நம்புமாதவர்த நெஞ்சினாடுதிகழ் நம்பிரானுளருண் மிஞ்சலால்
 வம்புறுதபல தொண்டர்குழவரு மைந்தனாயபுகழ் துன்றியே
 சம்புநேவரு கந்த சாமி யெதிர் தண்டுசேர்கரமி லங்கவே. (௭௦)

தாத்ததானதன தாத்ததானதன தாத்ததானதன தாத்தனா.
 மாட்சிதோயவிரி வாக் குலாவுசிகை வாய்த்தகாவியிடை தோப்த்ததா
 நீட்சிமேயகலை யாற்றன்மேனிமிசை நேர்த்தியார்கவச மேற்கவே
 யாட்சிநீறுறுத லேற்றதோர்திலக மாற்றியேசபையை நோக்குமா
 காட்சிமேவுமெனு முக்கமோகைபல காற்கொள்சீரடியர் கூட்டமே.

தந்ததத்ததன தந்ததத்ததன தந்ததத்ததன தந்தனா.
 இர்திரப்பதவி வந்திடப்பெறினு மிஞ்சைசற்றுமுயல் கின்றிலார்
 வந்திறப்புறு சளங்கெடக்கதிவ முங்கிடப்பெறுகி னுட்புலால்
 வெந்திடத்தினவி சைந்திடற்கரிய விஞ்சையுற்றவர்வ ருந்தவோர்
 செந்தினைக்கொ ல்கிலர் கங்கணக்கைகொடு சிங்கமொத்திலகு மொய்ம்
 பரே. (௭௦௨)

வலர் தூவுமத்தனித சுழமாரபத்தார்பல

ராருள்வாழ்நெபற்றிலகுந் வணமேநுவில்விமா

யவிராடகர் பைகொள் குடவாயிலிற்கடுணை

ராருநேறையப்பொலிவி லுபர் சேவைநல்கினான். (க0௩)

தந்ததானதன தந்தனதனனா

ஐந்துமாவியமு முங்கு னெவராநுபா

லன்பர்நால்வர்தமிழ் விண்டவெராநுபா

லுந்துநீசாணகிரி யன்புகழ்ப்பகர்வை

ரோன்றுகிதநட னஞ்செய்வெராநுபா

லந்துமாதரவு டன்கருகிடுமே

ரன்பினுலிருக ணின்புனலுகவே

நந்துபோதமற நின்றவெராநுபா

னன்குவிழ்பவர்க ளும்பலர்சிசமே. (க0௪)

தன்னதந்தன தத்தனதானதன

சென்னையின்கண லச்சிடுசாலைமிகு

திண்ணமொன்றந டத்திடுசீலன்மன

மன்னையென்றவி ரக்கமுளான்மிகுமே

யன்னுகந்தர நற்பெயர்வேதியனார்

தென்னையண்பொழில் சுற்றியமாதைவளர்

சின்மயன்சர பக்குநமேவுதளி

தன்னோநம்புமி லக்குமிநாரணனுய்

தன்மைவங்கட சுப்பன்முனானநீலார். (க0௫)

தந்ததானதந்தனதனா.

வந்துபாதம்வ ணங்கிலநாளம் வண்பயோததி யென்றவிஞ்ஞா
வோ, லுந்துபேரருள் கொண்டகனோதிரா யொன்றினார்பல தொண்
டர்களுயவே, தந்துநீடுபொன் மன்றினனருகார் தண்கொளமாரநன்
மன்றினையடைகான், முந்துமாயன்வி ளங்கிருமனையா மொய்ம்பர்
சேவைபு ரிந்தனவினிகே. (க0௬)

தந்தனதந்தா தந்தனதந்தா தந்தனதந்தா தனதானா.

பந்தமகன்றோர் வந்தனைகொண்டாள் பண்பினன்வந்தா விசைராமா
னந்தனெனும்பேர் கொண்டவன்வந்தா னங்குருவந்தான்மகிழ்வாயே
வந்தமடுஞ்சீ லன்கலைகொண்டோன் மின்பொரவந்தா னருள்வீறு
மைந்தமைபொன்சேர் மன்றினன்வந்தான் மங்களமென்று ரடியாரே.

சுத்ததானன சுத்தனதனன.

சுத்திவிவாப் பெறுமடியார் பற்பலோநும சுழ்ச்சிறப்பிடவே
சுத்திவிவாநு மைத்தவிசுதன்மே னட்டின்மேவுபு சொற்றன்னினிரீர்
சுத்தியாநுண வுத்தொழிலினைய தக்கவாறுமு டித்திவண்வரிவோர்
சுத்திவிவ மெப்த்வார்கதைநீள்பொற்பொடேனின வத்தகுமெனவே.

வேறு

அரம்பநெட்டிலை யணிபெறவீர்வா யதுவலம்பெறப் பலபட
வமைத்தே, தரம்படுப்புடன் பலகறிவகையுந் தகைபெறும்புருப் புழம்
படைத்துரிமை, நிரம்பவாதனத் தன்பினர்தம்மை நிகழவைத்தன்ன
மும்படைத்ததன்மேல், வரம்பெறும்பசு நெய்மிகப்பெய்து வாழை
மாபலா வின்கனிவகையும். (ககஉ)

அப்பவர்க்கமுஞ் சுவையிலட்டுகமு மரியபாயசம் வடைமுதற்
பலவு, மைப்படுந்திரு மேனிபன்விருட்டும் வண்ணவெண்டபிர் வள
மைபுமமைப, செய்ப்படும்பரி மளமலர்கந்த நிகழச்சாத்தியுண் ணைகி
ழ்வுடன் றுதித்துச், செப்பநுந்திரு விளக்கெதிர்தேங்காய் சிதைத்துக்
கற்புரச் சுடர்கோடுசுழற்றி. (ககங்)

மெய்ப்பரன்றிரு வருவெனக்கருதி விரும்பியர்க்கியம் விடுத்
தனர்வணங்கிக், கைப்பயன்கொளத் தொழுதுகட்பயனாக்கண்விவந்து
முழ் மகுடமோதிடலுந், துய்ப்பதாயினர் பத்தமான் மியப்பேர்த்
துயகாவியச் செவியுணவிலைச்சென், நெய்ப்பறப்பரு குங்கருத்
தினராயினியநாச்சவையினையெனாதயின்றார். (ககச)

அடிசிலுண்டுபின் சுத்திசெய்தணிநீ றணிந்துநற்கவு மாரமா
சபையி, லடியர்யாவரும் வந்தனர்தீபா ராதனம்புரிந் தருட்கவுணியர்
கோன், முடிதுளக்கநீ லகண்டயாழ்ப்பாணன் முதிர்ந்தமிழ்க்கிபா
ழ்சைபயின்றதுபோ, னெடியசின்னசா மித்தவன்னகையி னிகழிசைக்
கரு வியைக்கொடுமிழற்ற. (ககரு)

வீனையன்பர்தண் னுமைகையிற்றாள் மியையக்கொண்டுதோத்
திரஞ்சொனாதற்பின், நேனைநேரிசைக் கந்த சாமிப்பேர்ச் சீலன்
நேசுகன் நிராக்கணைக்குறவே, சொனைமாமுதி லெனத்துநிகுறித்
துக்காராய்சீர் தோய்கதைமுடித்து, வாணையீந்திடு குருவுபதேச
வசனாஃல புதிவாய்த்திடவும். (ககசு)

தண்டபாணிமா தவன்சரித்திரத்தின் சாரமாகவுந் தன் துந
பாணம், கொண்டசீரிரா மானந்தப்பெரியன் குலவுகாததின் சுருங்
கத்தையமைத்தும், விண்டதன்னபிப்பிராயத்தைநான் துநியன்களிந்
கணை வயங்குறக்கூறித், தொண்டர்தாமசு டத்தொனிமுழக்கித்
தொழுதுபோற்றிடர் சொற்றனன்வாழி. (கக௭)

பின்னரன்பினர் தமக்கெலாஞ்சந்தம் பிறங்குநற்பனி ருதனிபே
வீச, நன்னயத்தண்ட பாணிமாதவன்று னபந்தபத்தினி பாஞ்சந்த
ரம்மை, கொன்னமைந்தரா மானந்தப்பெயர்ந்தோய் குரவன்சந்தா
மாதவன்முதலோர், பன்னமேவுசாத்துகளின்பலவம்பரவுசெந்தினுப
கப்பெயரெந்தை. (கக௮)

கவின்ற கந் தசாமி த்தவன்சரிதைகலந்துகூறிய சிறப்புப்பாபி
ரழு, நவின்னுபின்கதிக் கோவையென்றடியே னபந்துகூறிய களிக
ளோர்பத்துங், குவிந்தநெஞ்சகத் தொண்டருங்கல்வி கொடுவிரிந்த
நெஞ்சகப்புலவோரு, மவிர்ந்தவண்களிக் கடல்படிவுறுமா றாங்கிலே
றிட வறைந்தனமினிதே. (கக௯)

வேறு

திருவருளின்செய லான்மிகுமன்புசெ னித்திடும்வண்ணமா ரங்
கேற்றும், பொருவருநற்சபை முடிவாயதுமுப் பொற்புறுதட்டில
டைக்காய்மா, வருகதலிக்கனி தேசிக்கனிமிகு வாசப்பூத்தொடை துக
லம்பொன், நருகவினுறுபுட் பங்கொடுநன்குச மைத்தகீடந மக்கர்
தம். (க௯௦)

பன்னீர்முதலுற நற்பழனிப்பேர்ப் பத்தனிரங்கசு வாமப்பேர்,
மன்னீதன்பொலி வாத்திபவிசைகொடு வண்மைகொள்கொமா ரச்
சபையிற், கொன்னீடுறவமையச்செய்ததிறுள் குலவியகந் தசு வாமி
யுட, னன்னீர்மைப்பல பத்தர்தமான்மிய நவிலுத்தகமுன்றுற
வைத்தே. (க௯௧)

சந்தனம்வண்கா வித்துகில்வாசத் தண்பூமலைக ளுஞ்சாத்திக்
கந்தமிகும்பன் லீர்விசிறிப்பொற் கவினெலுமிச்சங் கவிநல்கிச்
சந்தரமாதவ னுஞ்செந்திலினிறை தோப்பெயருறுச் வலுமாகத்
தந்தகுடைகொடு புட்பகீடந் தன்னைமகிழ்ந்து, தரித்தாரே. (க௯௨)

என்கனருட் குரு லாகுமிராமா னந்தனெழிற்புக றெனவேங்கிக்
சங்கன பற்றுக சச்சவுமாராக வின்றவென்னா ணம்பொங்கிப்
பஞ்சமறுமபு மிப்பெயர்பெறுசப் பம்பெனெனுங்குண ிலன்றன்
பஞ்சமநிதி வங்கசமாயுள்வ னர்ந்தெனீடிவ யங்கிற்றால். (கஉ௩)

சசரதன்மைந்தனை பிறற்றலீதுத ரித்தபொன்மொளவித னைக்
கண்டோர், சிசுமொசென்றிசு போகம்விரும்கிசி லத்திலிருந்தும றை
சுதிட்டார், வசமனமுறுமெய்க் கந்தசுவாமி வகித்திடுபூமுடி கண்
டோர்பொன், னசலெமனத்திகழ் ஞானவிளக்கம றிந்துதவத்திவ
மைந்தாரே. (கஉ௪)

மண்ணவர்தா புகல் விண்ணுலகாளந மலர்மழைதூ வினர்மனமாரப்
பண்ணமைமங்கள வின்னிசையோதினர் பத்தர்களானந் தக்கண்ணிர்
கண்ணநுவிப்பொலி விற்சொரிபான்மைந டத்தினரெங்களுளத்தன்பா
லெண்ணாவமைந்தவி ராமானந்தன தின்னருள்வாரியெ முந்தன்தே.()

ஆங்குவிளங்குமெ லாரையுமுழ்கவ மிழ்த்திரனைத்தத ருட்கண்ணன்
பொங்குமுளக்கரு ணைத்திரன்குபொ லிந்துவிளங்கிப தடியார்சீர்
பங்குபடுத்திமொ ழிந்திடவளவுப டானுமிசுந்து பரந்திட்ட
தெங்குநூலடி மைத்திரமழகிய தெனவினிலக்கிய மிதுவாமே. ()

மஞ்சளுடன்சண் ணமும்விரவும்புனன் மருவவணிப் பொற்கலமீதே
யெஞ்சலறக்கற் பூரச்சுடர்வைத் தெழின்மங்களவா ரதியாற்றி
வஞ்சமறுங்கவு டூரமடாலய மன்னுதவத்தர்த மக்கெல்லா
மஞ்சணியார்மலர் மாலுகள்ருட்டிவி யன்கலைகல்கினர் மெய்யன்பால்.

சற்பூரத்தொண்டன்றிகழ்மாணிக் கப்பெயர்மேவியார்பேரையினிற்
பொற்பூர்சாந்தவி லிங்கன்மடாலய புனிதவறம்பல பொலியச்செய்
தற்பூர்டரமி ராமானந்தன டித்துணைகருதாம ருந்தொண்டன்
முற்பூர்த்தம னத்தடியார்கண்மு திரந்ததிருத்திய மைந்தாரே.

இராமசர்த்திர மோதியகம்பற் றியல்சடையப்பனி ருந்தந்நாள்
பராவ்பொருட்ருவை நல்கியுயர்ந்த பதத்திடைமேயதுபோலிந்நாள்
விராவிகண்ணனி ராமன்பத்தர்வி யன்கதையச்சொட ரங்கேற்ற
வுராவியபொன்னுத விப்பறணிப்பே ருற்றவன்வண்புகழ்பெற்றானே.

கந்தசுவாமியை ஹம்பொயர் மேலிய கருணைத்தவன்மன சீடைபேதன்
சொந்தக்குருபா னிருவாந்சபத துணையேகருதியி ருந்சிட்டான்
பிர்த்தத்ததியினில் விந்நாபனபிர கடனப்பேர்ப்பந் திரமென்பா
சந்தப்புலவர்க ளின்புற்றிடும்வகை சாற்றியவற்கீர் தன்னெந்தை. ()

அடியவரனைவரு மரகரெவனெவாவி யார்வம்பொங்கிட வேயன்பின்
குடியிடமெனவளர் கந் த ச வ ா மி க் குணசிலனவே திகைநீங்கப்
படியிசைநடைகொடி ராமானந்தப ரானந்தக்கட லானுன்றன்
னடியினைபணியவ ருட்கணிநாடிய ருட்பிரசாதம ளித்தானே. (கந.ந)

ஆயபினக்கவு மரசபைப்பல வடியவர்கொழுதிட வமர்வுற்றே
பேயவருட்சீ ரிலகவிளங்குமெ ழிற்கனகச்சபை தனிலேகச்
சேயவுளத்தவ ராசன்மெய்ஞானசி மாதனமேற்கொலு வினி லுற்றுன்
மேயபலடியவர் பற்பலவிதமா மெய்யன்பொடுதுதி செய்கின்றார்.

வேறு

தனாதானந்தானதன தனாதானந்தானதன

அராமோகஞ்சேர்கவியி லடாதாகுட்பாழ்வியை
லவாவேதஞ்சேர்மனமெ னனசாரந்தோயுடலு
னிராதாரங்கேடுகிறை நிராமுடந்தோய்குதுவி
னிலாவாயின்பாரும்வனா நிராதோடுந்தீயனைவர்
சராகாரங்குடிசெழ் சதாகாலந்தாளினைக
டவானேசங்காணுமுயர் தவாசாரந்தோயவரு
னிராமானந்தாயநம விராமானந்தாயநம
விராமானந்தாயநம விராமானந்தாயநம. (கந.ந)

பராவார்வந்தோயடியர் பிலோர்நாளும்பேணியுயர்
பதாசாரஞ்சேரவிழி பசாசேயுந்தீயவினை
வராதோரஞ்சாயபொறி மயாபாசந்தோய்தலற
மகாயோகந்தேர்புலித வலோரோடின்றியா லுறல்செ
யராமேனின்றொடுமுகி லனனவேலன்பானுகிவ
னறாநானஞ்சேர்தனமி னவாம்வேழம்போலிலக
யிராமோனங்காணவரு மிராமானந்தாயநம
விராமானந்தாயநம விராமானந்தாயநம. (சந.ச)

காவாயின்பன்மதலை யெனுவெலென்றோதுமிரு
 கணர்மால்கொண்டைய்தொரு விதையவானுங்குறந்சை
 யிசைநெருந்தியனீனெ யெலாமேயின்றோடொழிய
 வெசைநாவின்றோர்குருவி வினீனீவந்தாணவமொ
 டவையென்றோதுகின மவாமுளுங்காமமய
 ல்கால்வாடுந்தியறி யொனாதாமுன் பாதமரு
 விசைநெருந்தியனீனெ யெலாமே கந்தானெனுமெ
 மிராமானந்தாயநம விராமானந்தாயநம. (கருரு)

கலாஞானஞ்சார்பவர்கொல் கதாசாரந்தேருமறி
 விலாதேதம்மேபதைமைகொ டிதேமேலென்றோதுமவர்
 பலாதாரந்தாம்வறிது பராவாதுன்றாசர்பய
 நெலாமேவுஞ்சீர்புரிக விராமானந்தாயநம. (கருக)

தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதனதன.

அறுகணிசடையிறை யவரனல்விழிவரு மறுமுகமுடையசெவே
 ளாழகியபுயமிசை யணிசுகமுனிபொதி யையினறல்வருநதிவாய்
 மறுவறுகழைவன நகரிடையொருசிறு மதலையினுருவுகொடே
 வருபவனடிதொழு தெனையனையவர்குரு மகிமைபையுணர்தரவே
 குறுமுனியமிசமொ ரெழின்மிகுபொழிவிடை குலம்பினடமிடுசீர்
 குலவியசிரவண புரியிடையடியவர் குறைபறவருளுபுமேன்
 மறுமையில்கதியினை யுதவுதல்கருதிவிண் மருவினர்சுளும்விழைமாண்
 மருவியகனகச பையில்வளர்குருபரன் மலாடிபணிசுதுமே. ()

வேறு

சிலம்பொலிமெய் யடியவர்தாந் தெரிந்துபிழைக்கத் திருக்கரத்தாற்
 நீசழ்சூரியன்சந் திரன்புவனி செறியைப்பூத வண்டவகை
 சேலப்பலவா நறுபவத்திற் குலவப்பெறுநல் லுண்மைகளைக்
 கொண்டவுள் த்தின் கருணையினுற் குறித்துப்படங்கள் பொறித்தளித்தாய்
 ஞாலம்புசுழ்பொன் பூமகளிர் நலமேமேலென்றெண்ணிமிக
 நான்வீணினிற்போக் கித்திரிவே நலமெய்திடக்கண்ணோக்குவையோ
 வேலம்படியுங் குழலியர்மா வில்லார்கிரவ ணப்பதியி
 லீணை தீர்வனக சபைக்கொலுவா மிராமானந்தப்பெருமானே. (கருஅ)

மின்னேரிடைப்பா ரதிபுதனேர் மேலோர்நிபங்கத் தஞ்முறிவு
 மேவியுன்சீ ரினைப்புகழ் மிகுகல்னியும்வா யில்லைபொ
 தெந்நேரமும்வந் திரப்பவருக் கீபச்சாது ச்னருடனிற்
 கினியபூசை செய்துமகிழ்ந் திடச்செல்வமும்பல் லுயிர்த்திரந்
 தன்னேர்வனவென் றெணர்ச்சகமால் சற்றுமுறும் லற்றொயிபத்
 தானையதுவா புறுஞானந் தானுமடியர் பெற்றிடுமோ
 மென்னேரொளிசேர்காட்சியளித்திடுமுன்பெருமைசொலவென்றேதா
 வெழிலார்கனக சபைக்கொலுவா மிராமானந்தப் பெருமானே()

வேறு

மலைமலையிற் குறுமுனியா வாழ்நாண்முருக னுரைமறுத்தக்
 கலைகொண்டுலகி லவதரித்துக் கவுமாரச்சீர் பரவவமைத்
 தலைவின்றியுமெய் யதுபூதி யன்பர்க்குதவு மருட்குன்றே
 கொலையும்புலையு மிஞ்சையுமில் குணத்தேதாருண்ணக் கூடுவரே. (௧௪௦).

சமயபேதச் சார்பினிடை தவித்துமேல்கீ மெனப்பேசிக்
 குமைபுமவரு நின்னருட்சீர் குலவுமுரைபெற் றிடுவாரே
 லிமையவரும்போற் றிடப்பெருமை யியைந்துசமர சாதுபவ
 மமைவராது லுன்பெருமை யறைந்துமுடிக்கு மளவிற்தே. (௧௪௧).

தண்டபாணிக் குருபரன்றான் சாற்றும்விதிநா விலக்கணத்தைக்
 கொண்டவுணர்வா லதுபூதி குலவக்கொடுகல் விலக்கியமாய்த்
 தொண்டர்பலர்க்கோர் குருவாகித் தோய்ந்தாயுன்றன் சீர்த்தியனை
 விண்டன்புடன்போற் றிடுமவர்க்கும் வேறுதவமொன் னுளதேபோ

தெய்வமிலைபென் னுரைப்போருந் திகழும்பிரம நானேபென்
 றுய்வதறியா தறைவோரு முடலேதானென் னுழல்வோரும்
 பொய்வக்கணையோ ரெனநீத்துன் புனிதப்பதவா ரிசத்துணையே
 மெய்வர்த்தனையென் றிடுமறிவு விழைந்தேங்கருணை தழைந்தருணை.

கந் தசாமி யெனும்பேர்கொள் கருணைமேகத் திலுக்குனது
 சொந்தவருளா ரமுதுதவித் தூயவரிபத் தரின்பெருமைச்
 சந்தமவிசெந் தமிழ்மாரி தன்னைப்பெயச்செய் தவக்கடலே
 யிர்தவுதவிக் குரியகைமா றியாஞ்செப்திடநிற் கென்னுளதே. (௧௪௨).

இராமானந்தப் பெயர் னனி யென்றுகருதியிருக்குமெமை
விசாலநாம மெல்லாமுன் னியன்பேர்த்திருமந் திரமென்னப்
பராவலிபட் டிடுமெலாம் பரிபாகம்பெற் றிடச்செய்வாய்
நிராசைச்சுவத்தேகா ருநிலென்று நிறையுங்கருணைக் குருபரனே.

கனகசபையுள் ளிருந்துவந்தே காட்சியளித்தா யென்றுமப்பா
லனகப்பயன்மந் ததுட்புகுந்தே யமர்ந்தாயென்று மறிகின்றோந்
தினமுமெல்லா விடத்துமுன்றன் றிருவார்வடிவாக் கண்டுதொழச்
சனகன்முதலோர் ஞானநிலை தருவாய்பரம் சற்குருவே. (கசக)

உன்னேவெறு முன்னிலையி லுன்னித்தொழுவல் லுணர்வாளர்
பின்னையிரண்டற் றத்துவிதப் பெருமைபடைவா ரெனல்கேட்டே
மன்னையுறழ்சிற் கண்டுமையில் வானந்தத்தி லதுமேலோ
முன்னைமறையா யிரத்தினுக்குமுதலாவிளங்கு முன்னவனே. (கசஎ)

வேறு

என்றுதோத்திரம் புரிந்தடியார்பல ரெழிற்கவுமாரப்பேர்
மன்றுண்மேவிடக் கந் தசாமி ப்பெயர் வாய்ந்தவுத்தமன்கையாற்
மன்றுமெய்ப்பழ னிப்பெயரினன்முதற் றெண்டர்கள்பெறஞான்ப்
பொன்றுதைந்தபத் தர்கள்பெருமான்மியப் புத்தகமளித்தானே. (க)

பெற்றதொண்டர்கள் குருபரன்றிருவருட்பெருக்கினையருட்கண்ண
ஹ்றபத்தவாற் சலியத்தினருமைபை யுள்ளமேலுயர்பத்தி
துற்றமைந்தபா தவதர்தம்பெருமையைத் துலங்கவேதமிழ்செய்த
பற்றைக் கந் தசாமி மாதவன்கருணையைநனிவிபந்தோதி.(கசக)

வணங்கித்தத்தம தூரடைந்தங்குள மானிடர்தமக்கெல்லாம்
பணங்குலாவிய வரவணைப்பரனருட் பத் தர்மா ன்மிய நூலை
யணங்குமற்புதச் செயலினைச்சபையிடை யிருந்துவப்புறுமன்பர்
கணங்கொள்கீர்த்தியை யுறும்பட்டாபிடேகத்தின் கவினைச்சொற்
றின்புற்றே. (கரு0)

தாமரைத்தடத் திலையினிற்புனலெனத் தாரமைந்தார்கள்விடு
சேமயாதி விளையிலஞ்சற்றமுந் தேக்குந்தெரிந்துற்றார்
காமயாதிய கடந்தெய்தத்துறவுடைக் கந் தசாமி சீலன்
பூமகட்கணி முகப்புரைசிரவண புரத்தில் வாழ்கின்றானே. (கருக)

பெருகுப் பத் த மா ன் மி ய ரங் கேற்றல் பெரிபவையவந்தன்னித்
திருநெல்வேலியூர்த் திருப்புசுழ்மாதவன் சீர்ப்பவத்திரான
முருகதாசன்யா னாசையாற்பகர்த்தின் முரண்பிசைநீக்கி
புருகுமன்புகொ டேற்பார்நல்லோரென வரிமையிற்பனிக் கீதனை. ()

முற்றிற்று.

வாழித்தாழிசை.

திருவருண்மலிரா மா னந்தக்குரு சீமான்வாழியவே
செய்யதவக்கன் கச்சபைநன்குசி றப்புடன்வாழியவே
பொருவரு க ந் த ச வ ர மி த் தவன்மெய்பொ ருந்துபவாழியவே
பொய்தவிர்பத்தர்தமான்மியமெல்லொளி போனிதம்வாழியவே
குருபரணைப்பர மாக்கொள்கொளமரங் கொள்பவர்வாழியவே
கோதில்கலாடைவெ ணீறுகண்மாமணி குளிர் தமிழ்வாழியவே
மருவுமிநூலைக் கேட்பவரின்புகழ் மலையெனவாழியவே
வண்மைகொள்விட்டல னுமரியன்பர்கள் வாழியவாழியவே.

பக்தமான்மிய அரங்கேற்றல் வைபவநூன்

முற்றுப்பெற்றது.

திருத்தொண்டர் புராணமந்நாள் சேக்கிழார்பெருமான்
செப்பிடரங் கேற்றுகதை யுமாபதிமாமுனிதான்
திருத்தஞ்சேர் தமிழதனாற் செய்பினன்பினனாறிற்
சிரவணமா புரக்கந்த சாமிமுனிவரன்றான்
கருத்தொன்றிப் புகல்பத்த மான்மியகாவியத்தைக்
கவினவரங் கேற்றுமிசை கண்டவர்கேட்டுகப்ப
மருத்துன்று துளவலங்க லெனப்புகன்றன்மதை
வளர்முருகதாசனருள் வாய்ந்த குணத்தினனை.

குருபாதமேகதி.

